ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Δὲν ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἡ «Βουλή», διότι δὲν ὑπάρχει, εἰς τὴν πραγματικότητα, ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία μὲ τὴν γνησίαν ἔννοιαν βουλευομένων προσώπων. Ἐψήφισαν τὰ μέλη τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, χωρὶς ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ τί ἐλέχθη. Ἐψήφισαν μετὰ τὴν συζήτησιν, ὅπως θὰ ἐψήφιζαν καὶ πρὸ τῆς συζητήσεως. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ ἡ κυβερνητικὴ πλειοψηφία, ἔδειξεν ὅτι εἶναι ξένη καὶ πρὸς τὰς ἀνησυχίας τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἐνιαίαν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξωτερικῶν προβλημάτων. Δὲν ἀποτελεῖ, λοιπόν, κανένα θρίαμβον τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις διετήρησε τὴν συνοχὴν καὶ πειθαρχίαν τῶν ὀπαδῶν της, καθόσον εἶναι γνωστὸν μὲ ποῖα κριτήρια ταπεινὰ καὶ εὐτελῆ προσδιορίζεται ἡ στάσις τῶν λεγομένων «βουλευτῶν»...

Η ΛΕΥΚΗ ΨΗΦΟΣ

Ὁ κ. Λοιζίδης, Κύπριος βουλευτὴς Ἀθηνῶν τῆς ΕΡΕ, ἔδωσε λευκὴν ψῆφον, ἐξηγήσας ὅτι διατηρεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ στέκεται καὶ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυπριακῆς ἡγεσίας, ἡ ὁποία «διετύπωσε πρὸ μηνὸς ὡρισμένας εἰσηγήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ὡδήγουν εἰς τὸν συντονισμὸν τῶν κοινῶν προσπαθειῶν πρὸς ἐπιτυχῆ προώθησιν τοῦ Κυπριακοῦ». Αἱ εἰσηγήσεις τῆς Κυπριακῆς ἡγεσίας ἀφεώρων εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Θεοτόκη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐφ' ὅσον, ἑπομένως, ὁ κ. Θεοτόκης παραμένῃ καὶ συνεπῶς δὲν ἱκανοποιεῖται ἡ Κυπριακὴ ἡγεσία, οὔτε ἐπέρχεται «συντονισμὸς τῶν κοινῶν προσπαθειῶν», τότε πῶς ὁ κ. Λοιζίδης, μπορεῖ νὰ στέκεται καὶ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Κυπριακῆς ἡγεσίας καὶ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀδιαφορουντος διὰ τὰς εἰσηγήσεις της πρωθυπουργοῦ; Πρέπει νὰ διαλέξῃ μὲ ποῖον θὰ μείνῃ, ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῇ συντόμως ἡ ἐλπὶς του περὶ ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Θεοτόκη».

Οἱ ΤΟΥΡΚΟΙ

Διατί νὰ μὴ ἐπιτίθενται οἱ Τοῦρκοι ἀλήτας τῆς Κύπρου κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων; Γνωρίζουν ὅτι οἱ Ἄγγλοι θὰ τιμωρήσουν τοὺς... Ἕλληνας μὲ κλεισίματον ὡρισμένων καταστημάτων ἐπὶ τρίμηνον. Αὐτοὶ δὲν ἔχουν νὰ πάθουν τίποτε... Ἴσως καὶ νὰ πάρουν μπαξίς...

ΟΙ ΒΟΜΒΟΠΛΗΚΤΟΙ

Ἡ πρότασις Νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν βομβοπλήκτων—τὴν ὁποίαν ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα χθὲς ἡ «Ἡμέρα»—ἐνδέχεται νὰ παρουσιάζῃ ἀτελείας καὶ νὰ προβλέπῃ πόρους μὴ δυνατοὺς νὰ νομοθετηθοῦν. Ἔχει, ὅμως, σχετικῶς ἱκανοποιητικὴν βάσιν, καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ τὴν καλυτερεύσῃ, ὥστε νὰ γίνῃ Νόμος τοῦ Κράτους. Οἱ βουλευταὶ τῶν Πατρῶν—τῆς 1ης ἀριθ. 1 βομβοπλήκτου πόλεως—ἂν καὶ δὲν εἶχον αὐτοὶ τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ὑποβολὴν τῆς προτάσεως, ὀφείλουν νὰ τὴν ὑποστηρίξουν.

ΤΟ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Τὸ ΙΚΑ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὴν πρότασιν ἐπαναλειτουργίας τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς τέως Ἐριουργίας Ἀναστασοπούλου. Τὸ ἐργοστάσιον αὐτὸ ἔχει μηχανήματα παπαλαιωμένα καὶ ἡ παραγωγή των δὲν δύναται νὰ συναγωνισθῇ εὐκόλως τὰς νέας συγχρόνους ἐριουργίας. Ἀλλά, ἡ γενομένη πρότασις ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι προβλέπει λειτουργίαν τῆς βιομηχανίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παλαιοῦ διευθυντοῦ της κ. Μίμη Βαρούχα, διαθέτοντος τὴν ἀπαιτουμένην πεῖραν. Ἴσως ὁ ἀνθρώπινος παράγων, ἐν συνδυασμῷ μὲ ἓν νέον πνεῦμα οἰκειοῦρωσύνης, νὰ ὑπερνικήσουν τὰ μειονεκτήματα τῶν μηχανῶν καὶ νὰ ἐπανα λειτουργήσῃ ἓν παλαιὸν ἐργοστάσιον τῆς πόλεώς μας.

5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955

Εἶναι ἡ ἡμερομηνία ἡ ὁποία φέρεται εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου. Ὁ κ. Καραμανλῆς εἶπε τὴν πρώτην μεγάλην ἀναχρίβειαν: ὅτι εἰς τὸ ἔγγραφον αὐτὸ διετυπεῦτο ἡ ἀξίωσις περὶ αὐτοδιαθέσεως εἰς τακτὴν ἡμέραν. Ἐπιλογὴν προθεσμίαν, καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι τὸ ἔγγραφον ΔΕΝ περιεῖχε ΤΙΠΟΤΕ τέτοιο. Προχθὲς ὁ κ. Θεοτόκης εἶπε τὴν δευτέραν καὶ ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀνακρίβειαν: ὅτι τὸ ἔγγραφον συνεφάγη ἀπὸ συμφώνου μὲ τὸν Μακάριον. Ἡ διάψευσις δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ βραδύνῃ. Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ μίαν ἡμέραν, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἀνάνδρως ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ἀναμίξῃ τὸν Ἐθνάρχην ὡς συνέχον εἰς τὴν ἐκ μέρους της ἐγκατάλειψιν τῆς Αὐτοδιαθέσεως.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Ἡμέρα».

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 16—5—56 ἀναφέρετε ὅτι αἱ φορολογούμενοι ἀναμένουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς Κυβερνητικῆς ὑποσχέσεως περὶ λύσεως φορολογικῶν δικαστηρίων.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μελετᾶται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τὸ θέμα τοῦτο, θὰ ἀνακοινωθοῦν δὲ προσεχῶς αἱ σχετικαὶ καὶ ἀποφάσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς
Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Ἐδιάβασα ὅτι οἱ δικηγόροι τῶν Ἀθηνῶν ζητοῦν νὰ αὐξηθοῦν τὰ μέλη τῶν διοικήσεων τῶν διαφόρων Νομικῶν προσώπων (μὲ ἀνάλογον αὔξησιν τῶν ἀποζημιώσεων) ὥστε νὰ διορισθῇ εἰς κάθε ἀσφαλιστικὸν κλπ. ταμεῖον ἀπὸ ἕνας δικηγόρος.

Ἀλλά, κάθε ταμεῖον ἔχει νομικόν σύμβουλον διὰ τὰς ἀνάγκας του. Τί χρειάζεται ὁ ἐπὶ πλέον ἔμμισθος σύμβουλος εἰς τὴν διοίκησιν; Ἐκτὸς ἐὰν φρονοῦν—καὶ ὄχι ἀδίκως—ὅτι τὰ ταμεῖα αὐτά, ποὺ τὰ περισσότερα ἔχουν ἐξελιχθῇ εἰς πρυτανεῖα, δὲν πρέπει νὰ εἶναι περιωρισμένα εἰς ὀλίγους...

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τῶν ἐργαζομένων θὰ ὑποστοῦν νέα βάρη εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τῶν προφητῶν... ἐργατοπατέρων καὶ Σία ὅτι τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα εἶναι ταμεῖα ἀσφαλίσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν...

Μετὰ τιμῆς
Κλαδικὸς ἠσφαλισμένος

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ

Διὰ νὰ μειωθῇ ἡ σημασία τῆς πρώτης χρονολογικῆς ἀνακινήσεως τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κέντρου παρετηρήθη ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐργατικοὶ δὲν ἐπέλυσαν τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ὅταν ἦσαν εἰς τὴν ἀρχήν. Ναί, ἀλλὰ ὁ πάρχουν πολλὰ δικαιολογητικά. Δὲν ἦταν ἀρκετὰ σταθεροί, εἶχον περισπασμοὺς μὲ τὰς Ἰνδίας, τὰς ὁποίας ὡδήγησαν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἐπὶ τέλους δὲν εἶχαν ἀρχίσει ν' ἀγωνίζωνται οἱ ἴδιοι οἱ Κύπριοι, ὥστε νὰ φέρουν τὸ ζήτημά των εἰς προτεραιότητα. Μᾶς φθάνει σήμερον ὅτι οἱ Ἐργατικοὶ εἶναι ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς Κύπρου καὶ ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας εἶναι ὑπὲρ τῶν Ἐργατικῶν, ὥστε θὰ τοὺς φέρῃ συντόμως εἰς τὴν ἀρχήν...

ΑΠΑΓΩΓΑΙ

Τασία ὠνομάζετο ἡ ἀπαχθεῖσα εἰς τὴν Ἀνδραβίδα—Τασοῦλα μετωνομάσθη ἀπὸ ὡρισμένας ἐφημερίδας ἐπὶ τό... ἐντυπωσιακώτερον... Ἀλλά, ἡ Ἱστορία... δὲν ἐπαναλαμβάνεται πάντοτε, διὰ τὰ ἀναγνώσματα τῶν κιτρίνων ἐφημερίδων...

ΕΠΙΚΑΙΡΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΔΡΟΜΑΙ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΙΖΩΝ ΕΙΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν Καποδίστριαν καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν συγχρόνων

Τοῦ συνεργάτου μας Β. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πῶς βρέθηκε ὁ Μαιζὼν στὴν Ἑλλάδα; Δικαία ἡ ἀπορία.

Τὸν Νοέμβριον 1825 ἐπέθανε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος καὶ τὸν διεδέχθη ὁ Νικόλαος. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε τὸν Δοῦκα Οὐελιγκτὸν νὰ συγχαρῇ τὸν Νικόλαον καὶ συγχρόνως νὰ συζητήσῃ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα. Ἔστειλε στὴν Κωνσταντινούπολι πρεσβευτὴ τὸν Στράτφορδ Κάνιγκ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς Γεώργιος Κάνιγκ ἦτο Πρωθυπουργός. Ὅταν περνοῦσε ὁ Στράτφορδ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολι τὸν συνήντησεν ὁ Ἀλ. Μαυροκορδάτος καὶ τὸν παρεκάλεσε καὶ τὸν ἐξουσιοδότησε νὰ ἐνεργήσῃ στὸν Σουλτάνο νὰ χαρηγήσῃ ἐλευθέραν Πολιτείαν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν κυριαρχίαν του.

Ἡ συμφορὰ τοῦ Μεσολογγίου ἔκαμε ὅλη τὴν Ἐθνικὴ Συνέλευσιν νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν τὴν ἐντολὴν τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ νὰ μεσιτεύσῃ δι' ἀνακωχήν. Εἰς τοῦτο, ὡς γνωστόν, ἀντέστη μὲ φλογερὰν διαμαρτυρίαν ὁ Δημ. Ὑψηλάντης· ἐπιμένων εἰς τελείαν ἀνεξαρτησίαν.

Ἡ πρότασις ὅμως αὐτὴ τοῦ Ὑψηλάντου ἀποκρούεται διὰ βοῆς. Ἀποφασιστικὴ τότε ἐνέργεια τῆς Τουρκίας θὰ μποροῦσε νὰ δαμάσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ μικρὰ διπλωματικὴ εὐκαμψία θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ἐπικυριαρχίαν. Δὲν δέχηται ὅμως ἡ Πόλη γιατὶ εἶχε τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ συντρίψῃ τοὺς Ἕλληνας.

Ἡ τύφλα της τοὺς γλύτωσε ἀπὸ τὶς φοβερὲς συνέπειες τῆς ἐσωτερικῆς φαγωμάρας, τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἁρπαγῆς.

Ὁ Οὐελιγκτὼν μετὰ πολλὰς συζητήσεις συνῆψε τὴν 23 Μαρτίου 1826 πρωτόκολλον μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας, δι' οὗ ὑπέσχοντο αἱ δύο δυνάμεις νὰ ἐργήσουν παρὰ τῇ Πόλῃ, ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρισθῇ ὑποτελὴς ἡγεμονία κατὰ τὸν τύπον τῶν Παραδουναβίων ἡγεμονιῶν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀνεκοινώθη ἐγγράφως καὶ στὴν Πόλη τὴν 24 Ἰανουαρίου 1827 ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν Ἀγγλίας Κάνιγκ καὶ Ρωσσίας Ριδοπίεφ.

Ἡ Τουρκία — εὐτυχῶς — ἐλπίζουσα εἰς τὴν κατάπνιξιν τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ Ἰμπραὴμ καὶ Κιουταχῆ ἀπήντησε μόλις τὴν 25 Μαΐου 1827, ὅτι δὲν ἐπιτρέπει οὐδὲ κανένα νὰ ἀναμιγνύεται σὲ ἰς διαφορές της μὲ τοὺ, ὑπηκόους της.

Τότε αἱ δύο Δυνάμεις διὰ νὰ ἀσκήσουν μεῖζονα πίεσιν ἐπὶ τῆς Πύλης ἀνεκοίνωσαν τὸ στρατηγὸ Σνέϋδερ μὲ στρατόν, ὅστις ἀπεβιβάσθη εἰς Ἄχαΐαν καὶ ἐκεῖθεν ἐπετέθη κατὰ τοῦ φρουρίου Πατρῶν, τὸ ὁποῖον παρεδόθη.

Ἀπ' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ στρατηγὸς Σνέϋδερ ἀφῆκε τὰς Πάτρας καὶ ἀνέλαβε καὶ ὁ ζήτημα τῆς ἀπολυμάνσεως τοῦ Βραχνέϊου καὶ Καλαβρύτων ἀπὸ τὴν ἐπιδημίαν τῆς πανώλους διὰ τῆς ἀποστολῆς Ἰατρῶν καὶ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἰγονέτ.

***

Ὅταν στὰ 1815 ἐνικήθη ὁ Μέγας Ναπολέων εἰς τὸ Βατερλὸ καὶ ὡδηγήθη εἰς Ἀγγλίαν Ἑλένην, συνεκλήθη εἰς τὴν Βιέννην συνέδριον τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας διὰ νὰ ἀποφασίσουν πῶς νὰ χαλκεύσουν βαρύτερα τὰ δεσμὰ κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν καὶ κυρίως νὰ ἀποφασίσουν τὸν διαμελισμὸν τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσα ἔτη τοὺ; εἶχεν ἀναστατώσει.

Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο τῆς Βιέννης τοῦ 1815 δεσπόζουσαν θέσιν εἶχεν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος ὁ ὁποῖος εἶχε δεξὶ του χέρι τὸν Ι. Καποδίστριαν, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ διπλωματικὴ εὐστροφία τοῦ Καποδιστρίου ἦτο παγκοίνως ἀναγνωρισμένη. Πρὸς αὐτὸν λοιπὸν προσέτρεξεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος καὶ παρεκάλεσεν ἐμπιστευτικῶς διὰ μυστικοῦ ἀπεσταλμένου νὰ λυπηθῇ καὶ σώσῃ τὴν Γαλλίαν ἀπὸ βεβαίου διαμελισμοῦ. Οὕτω; ὁ Καποδίστρια; ὑπηγόρευσε στὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Βασιλέως Καρόλου σχέδιον ὑπομνήματος πρὸς τὸ Συνέδριον καὶ ὑπεστήριξεν ὅ:ι ὁ γαλλικὸς λαὸς δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς ἀναστατώσεις τοῦ Ναπολέοντος καὶ... τέλος ὅτι, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ μειωθῇ ἡ Γαλλία, αὐτὸς δὲν ἠμποροῦσε νὰ μείνῃ Βασιλεύ; μειωμένου ἠθικῶς Κράτους. Καὶ ὅτως ὁ διαμελισμὸς τῆς Γαλλίας ἀπεσοβήθη χάρις εἰς τὸ διπλωματικὸν ἀριστούργημα τοῦ Καποδιστρίου, ὁ ὁποῖος ἔπεισε τὸν αὐτοκράτορά του ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ διαμελισθῇ ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἄκμαία καὶ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ μέλλον, ὡς ἀντίβαρον κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἀποδείχθη κατόπιν ὅτι ὁ Καποδίστριας εἶχε δίκαιον.

Καὶ μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ στρατοῦ μὲ τὸν Στρατάρχην Μαιζὼν ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος ἐξεπλήρωνε τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν πρὸ εἶχε στὸνΚαποδίστρια. Καὶ ἄλλοτε ὁ ἴδιος Βασιλεὺς εἶχε διατάξει νὰ ἐνισχύσουν χρηματικῶς τὸν Καποδίστριαν, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐνοχλήσεις ἐζήτησε μόνον βιβλία ἐκ τῶν περισσευόντων διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Πατρίδος του. Καὶ τὰ βιβλία ὄντως ἡτοιμάσθησαν ἐντὸς κιβωτίων, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν δὲν κατωρθώθη νὰ παραληφθοῦν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἱστορικὰ γεγονότα διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Μαιζόν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γωρίζῃ ὁ Λαός.

Τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης δὲν πρέπει τόσον εὐκόλως νὰ ἀπεμπολοῦνται. Προσφέρομεν πολὺ κακὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς νεωτέρας γενεάς, ὅταν εἰς ζητήματα εὐγνωμοσύνης φαινώμεθα τόσον ἀχάριστοι· αἱ δὲ πρόγονοί μας ἐδό ξαζον, ὅτι τῇ ἀχαριστίᾳ ἕπεται ἀναισχυντία.

ΒΑΣ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Τέως Ἐπιθεωρητὴς Ἐκπαιδεύσεως

ΠΡΟΤΥΠΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 103

Ἤρχισαν τμήματα Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν. Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφαι Ἁγίου Ἀνδρέου 103.

ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

Η ΡΩΣΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

4. Νέα πολιτικὴ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερική

Τοῦ εἰς Οὐάσιγκτον συνεργάτου μας κ. Δ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ

Ἐκτὸς τῶν σοβαρῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐνδοκομματικῶν λόγων ποὺ ὥθησαν εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τοῦ Στάλιν, πιστεύεται γενικῶς ἐδῶ εἰς τὴν Οὐάσιγκτον ὅτι ἡ Σοβιετικὴ ἡγεσία ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὴν δραστικὴν αὐτὴν ἐνέργειάν της σοβαρώτατα ὀφέλη εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ ἐναρκτήριος λόγος τοῦ Κροῦστσεφ εἰς τὸ 20ὸν Συνέδριον, ὁ ὁποῖος ἐδημοσιεύθη τὴν 15ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. προσφέρει ὡρισμένας ἐνδείξεις διὰ τοὺς λόγους ποὺ φαίνεται νὰ ὥθησαν εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τοῦ Στάλιν.

Ὁ Κροῦστσεφ ἐπαρουσίασε εἰς τὸν λόγον του ὡρισμένας «θέσεις» αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἐντυπώσεως ὅτι οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τίποτε πλέον δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ τὸν διεθνῆ κομμουνισμόν.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ Κροῦστσεφ ἦτο βαθύτατα ψυχολογημένη. Γνωρίζει ὁ σοβιετικὸς ἡγέτης ὅτι εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον πολὺ ὀλίγοι γνωρίζουν πράγματι πῶς ἐργάζεται καὶ τί ἐπιδιώκει ὁ διεθνὴς κομμουνισμός, Ἡ τεραστία πλειονότης ἀπεχθάνεται ἢ ὑποστηρίζει τοὺς κομμουνιστὰς ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιφανειακῶν ἐντυπώσεων. Ὁ Κροῦστσεφ ἀπεφάσισε νὰ ἐκμεταλλευθῇ εἰς τὸ ἔπακρον τὴν ἄγνοιαν αὐτὴν τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον του εἰς τὸ 20ὸν Συνέδριον ἐνῶ δὲν ἔθιξε οὔτε κατὰ κεραίαν τοὺς τελικοὺς σκοποὺς τοῦ κομμουνισμοῦ δηλ. τὴν παγκόσμιον κομμουνιστοποίησιν ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς τοῦ Κροῦστσεφ δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὸν ἀπεχθῆ ἐπαναστατικὸν κομμουνισμὸν τοῦ παρελθόντος.

Ἐφ' ὅσον ἡ σοβιετικὴ ἡγεσία ἀπέβλεπε εἰς τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων, ἡ ἀποκήρυξις τοῦ Στάλιν ὁ ὁποῖος ἀντεπροσώπευε τὴν Σταλινικὴν περίοδον τοῦ βιαίου ἐπεκτατισμοῦ, ἐξέλιπον οἱ λόγοι διὰ τὴν μὴ νομιμοποίησιν τοῦ ΚΚΕ. Ἂς εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι πολὺ συντόμως τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἐπίκεντρον τῆς προ-

— Καὶ τώρα, παιδιά, γυρίστε στὴ σελίδα 342 καὶ σχίστε τὴν φωτογραφία τοῦ Στάλιν...

χώρησιν τῶν βάσεων τοῦ NATO ἀπὸ τὴν χώραν, ἡ ὁποία σημειωτέον εἶναι μέλος τοῦ NATO, ἀποδεικνύει πόσον ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου εἶναι ἡ νέα σοβιετικὴ τακτικὴ τοῦ «δουρείου ἵππου».

Τρίτον, ἡ ἀποκήρυξις τοῦ Στάλιν ἀποβλέπει νὰ καλλιεργήσῃ εἰς τὰ οὐδετερόφιλα ἔθνη στὴν ἐντύπωσιν ὅτι πράγματι δὲν ἔχουν τίποτε νὰ φοβηθοῦν ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἢ τὸν διεθνῆ κομμουνισμόν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ἡ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητος εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη πορεία.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς Κεϋλάνης εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν ὁ οὐδετερόφιλος συνασπισμὸς εἶναι χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπιδράσεως ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ νέα σοβιετικὴ τακτική. Μεταξὺ τῶν οὐδετεροφίλων προέχουσαν θέσιν κατέχει βεβαίως ὁ Νεχροῦ τῶν Ἰνδιῶν καὶ ὁ στρατάρχης Τίτο τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἡ ἀποκήρυξις τοῦ Στάλιν ἀσφαλῶς ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐξευμενισμὸν τοῦ δευτέρου. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὴ ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐπιδοθεῖ τελευταίως οἱ δορυφόροι εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς μνήμης τῶν κορυφαίων κομμουνιστῶν οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐκτελεσθῇ πρὸ ἐξαετίας ὡς Τιτοϊσταί. Ὁ Ράϊκ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ὁ Κοστὼφ εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἄλλοι ἀποκαθίστανται μεταθανατίως, ἐνῷ ἡ δικαστικὴ τῶν δολοφονίᾳ ἀποκαλεῖται τώρα δικαστικὴ πλάνη. Εἰς τὸ πλαίσιον αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τοποθετηθῇ καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Ν. Ζαχσριάδη. Διότι ὡς γνωστόν, ὁ Ζαχαριάδης ἀντεπροσώπευε, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ συμμοριτοπολέμου, τὴν ἀντι—Τιτοϊκὴν μερίδα τοῦ ΚΚΕ. Δὲν ἀποκλείεται δὲ ἐντὸς ὀλίγου νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ τὴν «ἀποκατάστασιν» τοῦ Μάρκου. Βέβαια, ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ὁμάδος Ζαχαριάδη ἀποβλέπει εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Τίτο ἀλλὰ ἐπίσης ἀποβλέπει νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ζαχαριάδη — ὁ ὁποῖος εἶχε τοποθετηθῇ εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος ἐκ τῶν ἄνω ὑπὸ τῆς Κομιντέρν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1951 — καὶ παγάνδας τοῦ κόμματος ἐν Ἑλλάδι.

Τέταρτον, ἡ ἀπόφασις τῆς ἀποκηρύξεως τοῦ Στάλιν ἀποτελεῖ ἔνδειξιν ὅτι οἱ σοβιετικοὶ ἡγέται ἔχουν πλέον πεισθῇ ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι καὶ τὸ NATO δὲν ἔχουνσκοποὺςἐπιθετικούς. Διότι εἶναι φανερὸν ὅτι ἐὰν τὰ Σοβιὲτ ἐφοβοῦντο πράγματι ἐπίθεσιν δὲν θὰ ἐξαπέλυον εἰς τὴν σοβιετικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν τὴν τεραστίαν αὐτὴν ἀναταραχὴν τὴν ὁποίαν φυσικὸν ἦτο νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἀποκήρυξις τοῦ Στάλιν. Ἀλλὰ διὰ τὸν ἴδιον λόγον πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι οὔτε καὶ ἴδιοι, φαίνεται νὰ ἔχουν ἐπιθετικοὺς σκοποὺς ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἑπομένως ὁ κίνδυνος σήμερον ἐντοπίζεται εἰς τὸ ἰδεολογικὸν κυρίως πεδίον, συγκεκριμένως εἰς τὴν δυνατότητα δημιουργίας ἀπατηλῶν ἐντυπώσεων μεταξὺ τῶν λαῶν. Καὶ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποβλέπει ἡ ἀντισταλινικὴ ἐκστρατεία.

Ἐὰν πράγματι δὲν ὑπῆρχον οἱ ἀνωτέρω ἀλληλοσυμπληρούμενοι ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ λόγοι, ἡ κατὰ τοῦ Στάλιν ἐπίθεσις θὰ ἦτο ἐντελῶς ἀκατανόητος. Διότι θὰ διερωτηθῇ ἀσφαλῶς ὁ ἀναγνώστης: ὁ Στάλιν εἶναι τώρα νεκρός. Κανεὶς δὲν ἐπέβαλλε πλέον εἰς τὴν νέαν ἡγεσίαν νὰ τὸν ἐκθεσῇ ὅπως ὅταν εὑρίσκετο ἐν ζωῇ. Θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τὸν ἀφήσουν ἂν ὄχι νὰ λησμονηθῇ ἐντελῶς, τουλάχιστον νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὸ ἡμίφως. Ὅπως ἐγράψαμε εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον, κανεὶς δὲν τοὺς ἐπέβαλε νὰ τὸν ἀποκηρύξουν «στὰ καλὰ καθούμενα». Καὶ δὲν ἠμποροῦμε νὰ δεχθοῦμε ὅτι τὸ Κρεμλῖνον ἀγνοοῦσε ὅτι ἡ ἀποκήρυξις τοῦ Στάλιν θὰ προεκάλει σύγχυσιν εἰς τὸ κομμουνιστικὸν στρατόπεδον.

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Συμπεράσματα.